شاخص‌ترین چهره محمدمسعود ابریشم‌چی است که مدتی است فعالیت‌های خیریه را در شهرهای کشور انجام می دهد و مجسمه‌ای نیز از او در حال بوسیدن پای مادر، به پاس زحماتش در ویلای بزرگ او در شهر نور مازندران نصب شده است.

 پول‌پاشی برای واردات میلیون‌ها یورو تلفن همراه؛

شش نفر، پنج شرکت، 33 میلیون یورو ارز دولتی و تلفن‌های همراهی که کم‌پیداست؛ این خلاصه‌ای از آن نمودار پرپیچ‌وخم زیر است که برای یافتن ارتباطاتش باید اندکی تأمل کرد و تا حدودی حوصله به خرج داد. به گزارش اسپاداناخبر، دو شرکت ایماهمراه و کاریان‌همراه، چهارمین و هفتمین شرکت در فهرست اعلامي وزارت ارتباطات از حيث دريافت بيشترين ارز دولتي در بازه سه‌ماهه بهار سال جاری هستند. دو شرکتي که به ترتيب، 20ميليون‌و 49هزارو 158 و 13ميليون‌و 70هزارو 746 يورو ارز دولتي گرفته‌اند و از اين مقدار به ترتيب هشت‌ميليون‌و 720هزارو 801 و هفت‌ميليون‌و 870هزارو 149 يوروي آن منجر به واردات تلفن همراه (ترخيصي از گمرک) شده است. واردکنندگان چه کسانی اند؟ شش نفري که شاخص‌ترين چهره ميان آنان محمدمسعود ابريشم‌چي، يکي از اعضاي خاندان مشهور ابريشم‌چي است. لازم نيست حتما از نزديک با بازار تلفن همراه آشنا باشيد تا احمد ابريشم‌چي، صاحب برند نوکيا در ايران را بشناسيد. احمد ابريشم‌چي، متولد سال 1317 در قم، يکي از ثروتمندترين و البته موفق‌ترين تجار ايراني است که پس از انقلاب از طريق واردات کالاهاي مختلف و البته در رأس آنها گوشي‌هاي تلفن همراه نوکيا به‌سرعت پله‌هاي ثروت و شهرت را طي کرد. او که اغلب با برخي حواشي مانند رابطه نزديکش با برخي مسئولان و ميهماني‌هاي مشترکش با آنان در ويلاي شمال کشورش به خروجي رسانه‌ها مي‌آيد، مدتي است فعاليت‌هاي خيريه‌اي را در شهرهاي کشور انجام مي‌دهد و البته مجسمه‌اي نيز از او در حال بوسيدن پاي مادر، به پاس زحماتش در ويلاي بزرگ او در شهر نور مازندران نصب شده است. هرچند محمدمسعود ابريشم‌چي مانند احمد ابريشم‌چي واردکننده تلفن همراه است، شرکت‌هايي که تأسيس کرده، واردکننده و فروشنده بزرگ برندهاي محبوب ايراني‌ها، يعني سامسونگ و هوآوي و نه نوکيا هستند. به جز عضويت در خيريه خانواده امام رضاي(ع) مهربان، محمدمسعود ابريشم‌چي، مستقيم در دو شرکت پارس‌مايکروتل و همراه‌سرويس خاورميانه و پوشش‌کار تهران عضو هيأت‌مديره است و در کنار افراد نام‌آشنايي مانند حميدرضا رحمتي و حسين پاينده و برخي گمنام‌ترها مانند عليرضا آهوان، شاهرخ ساساني و جعفر بهشتي، شبکه‌اي از صندلي‌هاي مديريتي در پنج شرکت ايماهمراه، کاريان‌همراه، همراه‌سرويس خاورميانه، پارس‌مايکروتل و پوشش‌کار را در اختيار دارند. حسين پاينده که پيش از اين مديرعامل پارس‌کامتل بوده است، از مؤسسان شرکت پارس‌سامتل قشم نيز محسوب مي‌شود که هم‌اکنون مديران ديگري دارد و البته 18ميليون‌و 43هزارو 862يورو ارز به آن تخصيص يافته و از اين مقدار سه‌ميليون‌و 847هزارو 481 يوروي آن منجر به واردات شده است. اگرچه تأسيس شرکت‌هاي تودرتو و وابسته به يکديگر در اقتصاد غيرشفاف و غيرمولدپرور ايران چندان عجيب و تازه نيست، اما هنگامي که به اين موضوع مي‌انديشيم که چگونه شرکت‌هاي غيرمولد که نه نقشي در توليد ملي دارند و نه به اقتصاد ملي ما کمکي مي‌کنند، اين‌چنين با مهرباني از طرف دولت‌هاي پياپي پذيرايي مي‌شوند، اين سؤال پيش مي‌آيد که بالاخره چه زماني به اين اشتباه تاريخي 50ساله پايان مي‌دهيم و توليدکنندگان و صنعت‌گران ايراني، آنها که اين سال‌ها به پستوي خانه‌ها و زندان‌ها و بيمارستان‌ها خزيده‌اند، رنگ آفتابِ زندگي و توسعه را خواهند ديد؟ غم‌انگيز اما آنجاست که اين شرکت‌هاي غيرمولد نه‌تنها بر خوان نعمت نشسته‌اند، بلکه قطعه‌اي بزرگ از پازل هستند. پازلي به نام فاجعه خروج سرسام‌آور ارز از ايران که نه به قيمت توليدمان که به قيمت فروش سرمايه بزرگ زير پايمان، نفت، به ايران آمده‌اند. پول‌پاشي براي واردات ميليون‌ها يورو تلفن همراه گران‌قيمت با برندهايي که قيمتشان از حقوق سه تا چهار ماه يک کارگر يا معلم بيشتر است، آدمي را به ياد جملات ريچارد نفيو مي‌اندازد. ريچارد نفيو، مسئول تيم طراحي تحريم‌ها عليه ايران در دولت دوم باراک اوباما و از چهره‌هاي اصلي تيم پشتيبان مذاکره‌کنندگان آمريکا در وين، در کتاب «هنر تحريم‌ها» اين‌طور نوشته است: «مردم ايران [در زمان تحريم‌هاي پيشابرجام] عملا مي‌توانستند کالاهاي لوکس را خريداري کنند و واردات نيز جريان داشت. پايين‌آمدن ارزش پول ملي و بالارفتن نرخ ارزهاي خارجي عملا امکان خريد اين کالاها را از بسياري از ايراني‌ها گرفت و تنها افراد ثروتمند و کساني که در موضع قدرت بودند، مي‌توانستند همچنان از منافع مرتبط‌بودن ايران با شبکه‌هاي بين‌المللي سود ببرند. به اين ترتيب ارز به صورت مداوم از ايران خارج مي‌شد و کالاهاي تجملاتي وارد اين کشور مي‌شد و نابرابري درآمدي و تورم روزبه‌روز در ايران قوت [و نمود] بيشتري مي‌گرفت». بخوانيد

4200، بنويسيد 7500 شركت پارس مايكروتل يكي از اين شركت‌هاست كه محمدمسعود ابريشم‌چي، حسين پاينده، شاهرخ ساساني و حميدرضا رحيمي در هيأت مديره آن حاضر هستند و خود اين شركت به عنوان شخصيت حقوقي در ارتباط با شركت ايماهمراه است كه 20 ميليون يورو ارز مبادله‌اي دريافت كرده است. ايماهمراه در كنار ديگر شركت مشترک ميان اين مديران، يعني همراه سرويس خاورميانه، نمايندگان واردات، فروش و خدمات پس از فروش برند سامسونگ در ايران هستند كه فروردين ماه امسال بزرگ‌ترين فروشگاه سامسونگ در شمال تهران را افتتاح كرده‌اند. ردپاي ارتباط بين پارس مايكروتل و ايماهمراه را به جز در ميان مديران مشتركشان، مي‌توان در انتهاي سايت فروشگاه مايكروتل‌پلاس هم ديد، جايي كه بسيار كوتاه ذكر شده همه حقوق اين سايت متعلق به شركت ايماهمراه است. در توضيحات سايت مايكروتل‌پلاس آمده است: «مايكروتل‌پلاس، قطب توانمند شركت پارس مايكروتل، تأثيرگذارترين مجموعه زنجيره‌اي در بازار موبايل و تبلت ايران است كه با دارابودن فروشگاه‌هاي مدرن در سراسر ايران به عنوان اولين و بزرگ‌ترين شركت زنجيره‌اي عرضه‌كننده تلفن‌هاي هوشمند و تبلت با گارانتي پارس مايكروتل در كشور شناخته مي‌شود». در اين سايت محصولات دو شركت سامسونگ و هوآوي عرضه شده‌اند. از ميان تمام مدل‌هاي قابل‌عرضه تلفن همراه اين دو برند، تنها 10 مدل روي اين سايت قيمت مشخص دارند و در مقابل تمامي مدل‌هاي ديگر رقم صفر تومان درج شده و 10مدلي كه قيمت مشخصي دارند نيز «ناموجود» هستند. به عبارتي اين سايت هيچ تلفن‌همراهي براي عرضه ندارد. در تماس با يكي از شماره‌هاي شركت پارس مايكروتل موفق مي‌شويم آدرس شعب فروش اين شركت را يافته و با چند فروشنده تماس بگيريم. شعبي كه براي ارزيابي انتخاب كرديم، همگي در پاساژ علاءالدين خيابان جمهوري قرار داشتند و مدلي كه براي پرس‌وجوي قيمت انتخاب كرديم نيز مدل S9 و S9 plus برند سامسونگ بود. قيمت رسمي S9، حدود 720 دلار است كه با احتساب تعرفه واردات، ماليات بر ارزش‌افزوده و ماليات علي‌الحساب به قيمت 850 دلار مي‌رسد. قيمتي كه با تبديل به ارز دولتي، سه‌ميليون‌و 570 هزار تومان خواهد بود. ما فرض كرديم كه اين نمايندگي، گوشي‌هاي همراه را نه به عنوان عامل فروش سامسونگ با قيمتي كمتر و نه حتي به عنوان خريداري عمده، بلكه به صورت تک‌فروشي از سامسونگ خريداري كرده باشد و هزينه حمل‌ونقل و سود فراتر از آن را نيز به قيمت اين گوشي همراه اضافه كرده باشد. در اين صورت احتمالا اگر رقم چهار ميليون تومان را براي اين مدل تلفن همراه مي‌پرداختيم، مي‌توانستيم بگوييم تنها كمي سرمان كلاه رفته است. تماس با فروشندگاني كه از طرف مايكروتل‌پلاس به ما معرفي شدند اما نشان داد كه ما بسيار خوش‌خيال بوده‌ايم. فروشنده اول در همان ابتدا آب پاكي را روي دست ما ريخت و گفت اجازه اعلام قيمت پشت تلفن را ندارد. اصرار ما براي گرفتن قيمت بي‌فايده ماند تا با فروشنده دوم كه تنها چند مغازه آن‌سوتر به فروش مشغول است تماس بگيريم. اين فروشنده جوان مانند فروشنده اول سخت‌گير نبود و قيمت گوشي سامسونگ S9 را پنج‌ميليون‌و 200 هزار تومان و مدل Plus آن را شش‌ميليون‌و 200 هزار تومان اعلام كرد. فروشنده بعدي در همان طبقه همكف پاساژ علاءالدين نيز به ما گفت كه حاضر نيست پاي تلفن قيمتي اعلام كند، اما در پاسخ به اين سؤال كه آيا اين مدل گران‌تر از پنج‌ميليون‌و 200 هزار تومان است، پاسخ داد: «برو بالاتر». فروشنده بعدي باز هم در همان طبقه همكف پاساژ علاءالدين، حاضر مي‌شود قيمت‌ها را پاي تلفن بگويد. شش‌ميليون‌و 100 هزار تومان براي مدل S9 با حافظه 64گيگابايتي، شش‌ميليون‌و 800 هزار تومان براي مدل S9 با حافظه 128گيگابايتي (قيمت روز آن 770 دلار است كه با احتساب هزينه‌هاي گمركي، حمل‌ونقل و... با ارز دولتي بايد به قيمت سه‌ميليون‌و 900 هزار تومان فروخته شود)، مدل S9 plus با حافظه 64گيگابايتي، هفت‌ميليون‌و 800 هزار تومان و مدل S9 plus با حافظه 128گيگابايتي، هشت‌ميليون‌و 500 هزار تومان قيمت‌هايي است كه اين فروشنده به ما مي‌دهد. قيمت‌هايي كه يک محاسبه سرانگشتي نشان مي‌دهد نرخ دلار واردات آن بيش از هفت‌هزارو 500 تومان محاسبه شده است. شركت، 33 ميليون يورو ارز، 2 فاكتور، يک آدرس شركت ديگري كه در اين مجموعه شركت‌ها خودنمايي مي‌كند، كاريان‌همراه است. اين شركت به‌عنوان شخصيت حقوقي به شركت‌هاي ايماهمراه و همراه‌سرويس مرتبط است؛ با اين تفاوت كه ارتباط اين شركت با ايماهمراه دوطرفه است؛ يعني هم كاريان‌همراه عضو هيئت‌مديره ايماهمراه است و هم ايماهمراه عضو هيئت‌مديره كاريان‌همراه. نكته جالب، اينجاست كه هم شركت پارس مايكروتل كه خود را متعلق به ايماهمراه مي‌داند و هم شركت كاريان‌همراه، هر دو يک آدرس مشترک در خيابان آفريقا دارند. البته شايد چندان نادر نباشد كه دو شركت در يک آدرس مشترک فعاليت كنند، اما مسئله آنجا آغاز مي‌شود كه ايماهمراه 20ميليون يورو و كاريان‌همراه 13ميليون يورو ارز دولتي گرفته باشند و بيش از 15ميليون يوروي آن منجر به واردات نشده باشد. راستي چرا بايد دو شركت در يک آدرس مشترک ارز دولتي بگيرند؟ سؤالات بي‌پاسخ به راستي چرا بايد دو شركت كه در يک آدرس قرار داشته و مديراني مشترک دارند، جداگانه ارز دولتي دريافت كنند و نيمي از آن منجر به واردات نشود؟ اين سؤال اولي است كه مي‌توانيم درباره اين شركت‌ها بپرسيم، اما چند سؤال ديگر وجود دارد كه رسيدن به پاسخ آن براي من ممكن نيست؛ چون دسترسي به اين اطلاعات در بانک مركزي يا سازمان بازرسي براي خبرنگاران ايراني در حد رؤياست. بااين‌حال هم بانک مركزي، هم وزارت ارتباطات و فناوري اطلاعات، هم سازمان تعزيرات و هم سازمان بازرسي مي‌توانند به جست‌وجوي اين سؤالات برخيزند و پاسخي درخور براي آن بيابند؛ چه نفعي در ثبت شركت‌هاي مختلف با سازوكار، زمينه فعاليت و مديران مشترک وجود دارد؟ چه تفاوتي بين دو شركت دوقلوي ايما و كاريان‌همراه وجود دارد كه هر دو موفق به دريافت ارز دولتي شده‌اند؟ آيا شركت پارس مايكروتل با مديريت همين مديران كه ارز دولتي دريافت نكرده، اما فروشنده برند وارداتي همين دو شركت است، خريدار تلفن‌هاي همراه وارداتي آنها بوده است؟ آيا اگر بازرسان به اين شركت‌ها مراجعه كنند، امكان يافتن فاكتورهايي وجود خواهد داشت كه خريدوفروش بين همين شركت‌ها را با يكديگر نشان بدهد؟ آيا تلفن‌هاي همراهي كه فروشندگان شركت پارس مايكروتل در پاساژ علاءالدين و ده‌ها نمايندگي فروش ديگر در تهران و ديگر شهرهاي كشور مي‌فروشند، همان تلفن‌هاي همراهي است كه دو شركت ايما و كاريان وارد كرده‌اند؟ اگر پاسخ مثبت است، تفاوت قيمت اين فروشندگان با يكديگر و نرخ تمام‌شده تلفن همراه به چه دليل است؟ راستي، بانک مركزي مي‌تواند به اين پرسش پاسخ بدهد كه آيا اين شركت‌ها در ماه‌هاي اخير وام‌هايي هم از بانک‌هاي كشور دريافت كرده‌اند؟ اين تنها گوشه‌اي از سؤالاتي است كه مي‌توانيم در حال حاضر درباره فعاليت اين شركت‌ها بپرسيم. بايد منتظر ماند و ديد آيا كسي براي پاسخ‌گويي به اين پرسش‌ها پيش‌قدم خواهد شد؟ منبع/ روزنامه شرق

برچسب ها: فساد [1]